

CSEHY ZOLTÁN

Edzőtermi elégia

*Az izzadtságfolt, amit a férfiak hagynak
a tornaszereken, a törülköző alatt,
amikor elnyúlnak a padon,
és kiélvezik a választott terhet,
nem tűnik el soha:
mind több sorozat, ismétlés, súly,
cinkosság és zene – itt tartunk most.
A helyzet ez: rúdral pakolják a poézist, alkímiát.
A szusz úgy illan el, akár itt és most
a tiszta rím, vagy egy játékpisztolyából kilőtt asszonánc.
Örök evezőpadon ébrednek.
Átizzadt trikón idegen ország kisejtlő
térképe (az aznapi munka), nem hazánk, csak tetszetős utópia,
beszédhibás GPS. Edzésnapló mint memoár.
Kerek órányi rettegés a törékenységtől,
hogy mellük nő, hogy elfelejtik a csúnya beszédet, a sört,
vagy hogy a zenével együtt felszállnak,
akár egy óvatlan balett-táncos,
aztán belezuhannak valamibe, ami ennél is
szégyenletesebb, egy színpadi hajótörés
megrímelt erotikájába.
Most... árva éneke, mi vagy te?
Irdatlan fémkorongok arányosan osztott csörömpölése.
Az erő nyoma
a vason, mely a földre húz,
mely a nyers húst a földhöz vonzza:
a sós, letakart és a viseltes
nyilvános folt melege, mind csöndes teher. A színesztézia
kamaszos Schwarzeneggerre.
Jelenlétünk jelét izzadják a világba
a terhek alatt, csak ott
édes pihenni, a tölgyfaizmok sarjadó
oxigénsátrában, ahol végül kockákba rendeződik
a látvány. Hatalom a hatalom fölött. Daktilusonként
összerakni a hexametert: te hányszor nyomod ki
fekve, emeled állva, s elég edzetten ér-e a súlyos deadlift?
Diszmorfiás lassan a versük és egymást játsszák túl.
A férfiszagból páran kísértálnak egy pohár tiszta vízért,
de aztán győz a táplálék-kiegészítők jambikus csobogása,
ó, folyamatosan vizelő automaták hullámzó kedélye!*

*A rúd nem lehet meztelen, s ebben ludas a képzelet is,
miközben magunkon dolgoznak, s elérik, hogy az
akarat lesz végül a vágy tárgya,
és egyúttal pornográfija is.
Nem tudnak vigyázni az ének romantikájára.
De legalább úgy élnek, ahogy egy higiénikus hajó a vízen:
az örök egyensúlyt, szimmetriát keresve.
Narcissus sokféle, megszerkesztett képe rajzolódik
minden higgadt folyadékba.
Minden teher, súly igaz is, nem is:
dalok mélyén a hang identitása,
roncsok közt a kalózok aránya,
operában a megtapsolt vihar.*

Ritornell-implantátumok

Most... árva énekiem, mi vagy te?
Semmi.
Hajótöröttből megint
a kádban papírhajót süllyesztő kis krapek. Ennyi.

Most... árva énekiem, mi vagy te?
Minden.
Új oszlopsor, fölé tünpanon, és a rom is,
permanens archeológiai érdeklődés. Minden szinten.

Most... árva énekiem, mi vagy te?
Valami.
Osonó viharzene az oszloprend között,
kédteltű, ismeretlen, hűtlen állat,
mely visszacaplat az anyatengerbe. Hallani.

Most... árva énekiem, mi vagy te?
Lófasz.
Kottafejekben a migrén, verslábban a köszvény. Az.